

Հ Ա Ր Ա Վ Ա Ր Ա Վ Ա Ր

ՏԱՂ ԱԻԵՏԵԱՑ ԱՍՏՈՒԱԾԱԾՆԻՆ

Ողջոյն սիրալիքը, բերկ[ր]եալ, աւրմնեալ աստուածընկալ տաճար, քեզ նրեիրեմք այսօր :
Ուրախ լեր ուրախ, ով Մարիամ, աւետաւոր ծայնիւ Աստուած ի քեզ բնակէ :
Հոգին սուրբ զբեզ ոռոգանէ թուփ վարդենի կանաչ, եւ զնձիւղէ բողբոզ :
Բարձրելոյն նըշոյլ փայլատակէ զբւ տապախառն արեւ, զըրգեալ փղթթէ ծաղիկ :
Սահարթ տերեւոյ վարդ կարմրափայլ, անուշանոտ բղիսէ ի քէն աստուածորդի :
Լոյսն արփիակնան ի քէն առնու զերանգ գունոյ արեան արբա յայտնեալ յերկրի :
Փայլակ լըղացաւ այսօր ի քեզ Հօր ճառագայթն եւ բան, ով տապանակ անքիծ :
Բացեալ զառագաստդ անփոփեցեր զնոյն անհառ սիրով, մնուցեալ ստեղծեր մարմին :
Նոր են սրանչելիք, հրոյ եւ հողոյ այսօր խառնումն ի քեզ, մարզրտածին մարմին :
Ի ծով աշխարհին արտափայլեաց լոյս գերազանց մտաց, միայն ի քեզ բնակեալ :
Երկին Պա երկիր քեզ երանեն այսօր միով ծայնիւ, միաւորիչ նոցա :
Աթոռ Աստուծոյ, սրովքէական դասուցն ակումք առեալ զբեւ սրբասաց ծայնիւ :
Աւրմնեալ ի տեղւոց, տէրն ի կուսին, ի յառագաստ բնակեալ, բրովքէքըն շուրջ հննին :
Հնդ նոսին եւ մեր ուրախութեամք օրհնեմք ըզբեզ սուրբ կոյս ի յաւետեաց աւուրս :
Մեծըդ շեղացեալ եւ նոխացեալ աստուածութեամբն այսօր քեզ երանի օրհնեալ :
Փառք քեզ երանեալ ուրախացեալ, քեզ գովութեամք պատիւ ի յաւետեանս, ամէն :

Զեռ. 2015

Հրատ. Ն. Վ. ԵՐՎԱԿԱՆ

Մ Ա Հ Հ

Ման գուն ինչո՞ւ ես միւս անգուր, անողոք
ինչո՞ւ, ո՞չ ցաւ, ո՞չ պալատանք ու բողոք,
Սիրտիդ վրայ ակոսն իրենց չեն բանար :

Երե վերջն ես ամեն ինչի որ կ'ապրի,
— Բոցը ալրող՝ որ այլ կեանիի մ' յոյս շար —
Դուն՝ այն ատեն, բանդիչ ոյժն ես աշխարհի :

Բայց, որքան ալ անազորօյն ու դըմիսն,
Թագեր, զաներ, փառիդ առչեւ փօրուին,
Դուն՝ վերջ մը չես մեր կեանիին :

Նախերգանք մը ըսկիզբի մը հոգեզմայլ,
Շողերն որուն գեր ծածկուած կը մինան,
Ար կը բանայ լոյս նաևապարհն անհունին...:

Պէյրը

Մ. 8.